



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 39

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 februarie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
19.	— Decizie cu privire la constituționalitatea Legii pentru interpretarea art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată	1-3	
1.	— Hotărâre privind completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale...	4	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
89.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici rezultați din studiul de fezabilitate a obiectivului de investiții „Strămutarea construcțiilor, instalațiilor și a complexului social din incinta Uzinei de preparare Zlatna”, județul Alba	4	
91.	— Hotărâre privind completarea și modificarea denumirii și clasificării mărfurilor în Tariful vamal de import al României cu descrierea și clasificarea substanțelor care epuizează stratul de ozon		5
92.	— Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică		5
	Acord între Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică		6-7
101.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Dezvoltarea alimentării cu apă potabilă a municipiului Reșița”, județul Caraș-Severin		7

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

cu privire la constituționalitatea Legii pentru interpretarea art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată

Curtea Supremă de Justiție, cu adresa nr. 315/23 decembrie 1994, a sesizat Curtea Constituțională pentru constatarea neconstituționalității Legii pentru interpretarea art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată.

În motivarea sesizării se arată că legea atacată contravine articolului 53 din Constituție, potrivit căruia toți cetățenii — deci și senatorii și deputații — au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, just așezate, la cheltuielile publice și, respectiv, articolului 16, care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii, fără discriminări și privilegii. Se mai aduc ca argumente și prevederile Legii nr. 32/1991 privind impozitul pe salariu, republicată, care introduc în sfera „drepturilor salariale impozabile” atât „indemnizațiile de orice

fel” (art. 2 alin. 1 lit. c), cât și „orice alte câștiguri, în bani sau în natură (art. 2 alin. 1 lit. g), nefiind excluse diurnele, „astfel că nu există temei pentru emiterea unei legi interpretative”.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au solicitat președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, punctele lor de vedere în legătură cu sesizarea primită.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că legea atacată este neconstituțională, întrucât creează un privilegiu pentru parlamentari, ceea ce contravine articolului 16 alin. (1) din Constituție, susținându-se că sunt încălcate și dispozițiile art. 53 alin. (2) „care stipulează că sistemul legal de impunere trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale, și, nu în ultimul rând, ale articolului 69 din cadrul secțiunii

care reglementează statutul deputaților și senatorilor, care consacra, ca unic privilegiu acordat acestora, imunitatea parlamentară“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

În vederea soluționării obiecției de neconstituționalitate, Curtea a solicitat și opinia Ministerului Finanțelor și a Ministerului Muncii și Protecției Sociale care, prin adresa comună nr. 7540/9765/1995, au arătat că „sumele acordate parlamentarilor care participă la ședințele în plen sau pe comisii, potrivit art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 53/1991, republicată, nu sunt destinate acoperirii cheltuielilor de deplasare, ci reprezintă un adaos la indemnizația de senator sau de deputat, cu caracter de salariu, și, în consecință, potrivit Legii nr. 32/1991, republicată, sunt impozabile“. Totodată, se precizează că, în prezent, există categorii de titulari de funcții publice, care primesc indemnizații de ședință, supuse impozitării, cum ar fi consilierii consiliilor locale și județene (pct. 2 din nota la anexa nr. 7 la Legea nr. 40/1991, republicată) sau membrii diferitelor comisii (de exemplu, pentru examenul de capacitate, art. 65 și art. 122 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească) etc.

Curtea constată, în același timp, că, după sesizarea sa cu obiecția de neconstituționalitate, unele autorități publice și-au exprimat opinia în legătură cu constituționalitatea legii atacate, în afara cadrului stabilit de art. 19 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. În legătură cu acest aspect, este de remarcat că, potrivit art. 143 din Constituție, judecătorii Curții Constituționale sunt independenți în exercitarea mandatului lor și, deci orice declarație a unei autorități publice, în afara cadrului stabilit de lege, poate fi apreciată ca o ingerință în activitatea Curții, ca o presiune asupra judecătorilor în soluționarea unei anumite cauze, ceea ce desigur contravine principiilor statului de drept. Așa fiind, Curtea Constituțională consideră că autoritățile publice sunt datoare să se abțină de la declarații în legătură cu procesele aflate pe rolul său, în afara cadrului legal, până la soluționarea lor definitivă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere obiecția de neconstituționalitate din sesizarea Curții Supreme de Justiție, punctul de vedere al Guvernului, opinia Ministerului Finanțelor și a Ministerului Muncii și Protecției Sociale, prevederile Legii pentru interpretarea art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată, precum și principiile și dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În baza art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că este competentă să soluționeze cauza, în temeiul art. 144 lit. a) din Constituție, iar sesizarea s-a făcut cu respectarea cerințelor legale.

Constituția României nici nu prevede în mod expres, dar nici nu respinge ideea unei legi de interpretare. Cert este că legea de interpretare este constituțională în funcție și de prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, după care „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile“. De asemenea, se mai impune a observa că legiuitorul constituant a exclus numai ideea unei legi de interpretare a Constituției, deoarece în art. 72 alin. (2) se arată că „Legile constituționale sunt cele de revizuire a Constituției“, adică de modificare a Constituției. Este unanim admis că legea de interpretare nu modifică sau nu adaugă nimic la legea interpretată, ea deslușește numai înțelesul acesteia, ascuns printr-o redactare insuficient de clară.

Pe de altă parte, o lege de interpretare, cum se pretinde a fi și legea atacată, ca orice lege organică sau ordinară, trebuie să fie conformă Constituției. Din acest punct de vedere, nu are relevanță dacă o lege calificată de Parlament ca fiind lege de interpretare este și în mod real, prin conținutul său, o lege de interpretare sau, sub pretextul interpretării, ea modifică legislația anterioară.

Constituția, în art. 71, prevede că deputații și senatorii primesc o indemnizație lunară, iar cuantumul acesteia, cât și al celorlalte drepturi se stabilesc prin lege. Legiuitorul constituant a dorit astfel să scoată în evidență, chiar prin denumirea remunerației parlamentarilor, că aceștia se află într-un raport de drept public, un raport de autoritate, și nu într-un raport juridic de muncă, guvernat de principiile Codului muncii. Evitarea, însă, de către legiuitorul constituant a noțiunii de *salariu*, atunci când este vorba de remunerația parlamentarilor, nu este de natură a înlătura orice asemănare între indemnizația parlamentarilor și alte drepturi pecuniare prevăzute de lege pe de o parte, și salariu, pe de altă parte. De aici rezultă că, atât timp cât nu există reglementări speciale și în materia impozitării veniturilor parlamentarilor, se vor aplica normele dreptului comun și, în orice caz, prin legea specială ce are ca obiect indemnizația parlamentară lunară și celelalte drepturi ale parlamentarilor nu se pot stabili reguli derogatorii de la principiile Constituției.

Actul normativ de bază în materia remunerației parlamentarilor, Legea nr. 53 din 31 iulie 1991, a fost adoptat anterior Constituției, motiv pentru care în denumirea legii se făcea referire la salariu: „Legea privind salarizarea senatorilor, deputaților și personalului din aparatul Parlamentului României“. În această formă legea stabilea pentru parlamentarii care participă la lucrările Parlamentului, în plen, în comisii sau la lucrările Biroului permanent, o indemnizație zilnică de 200 de lei, iar pentru parlamentarii din provincie se prevedea, în plus, o diurnă de 120 lei pe zi, fiind exceptată de la impozitare, potrivit Legii nr. 32/1991, numai diurna, nu și indemnizația zilnică.

În anul 1993, prin Legea nr. 41 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 29 iulie 1993) se schimbă denumirea Legii nr. 53/1991, care devine „Lege privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României“, iar indemnizația zilnică de ședință devine diurnă de ședință, precizându-se, la art. 21 alin. (1) și (2), că de aceasta beneficiază parlamentarii care participă la ședințele plenului sau ale structurilor interne ale Camerelor, precum și că diurna reprezintă 2% din indemnizația lunară a senatorului sau a deputatului. După intrarea în vigoare a acestei legi, s-a considerat că diurna de ședință, nefiind indemnizație, nu mai este supusă impozitării, intrând în sfera excepțiilor prevăzute de Legea nr. 32/1991.

Pentru a legitima această soluție, Parlamentul a adoptat legea de interpretare ce face obiectul prezentei cauze, având următorul conținut: „Sumele bănești încasate ca diurnă de ședință în baza art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată, nu constituie drepturi salariale și nu se impozitează în temeiul Legii nr. 32/1991 privind impozitul pe salariu“.

Raportând această lege de interpretare la dispozițiile Constituției, Curtea Constituțională reține că legea creează un privilegiu, pentru o anumită categorie de persoane, sub aspectul îndeplinirii îndatoririlor fundamentale prevăzute de art. 53 din Constituție. Indiferent de denumire, suma de bani pe care o primesc parlamentarii pentru că participă la ședințele plenului sau ale structurilor interne ale Camerelor, așa cum se arată și în punctul de vedere al Guvernului, alături

de indemnizația lunară, are semnificația „remunerării cu caracter permanent și stimulatoriu” care, la un loc, alcătuiesc, neîndoielnic, drepturi având un regim juridic similar cu drepturile salariale.

Prin urmare, diurna de ședință nu are un caracter compensatoriu, cum este, spre exemplu, diurna de deplasare în municipiul București a parlamentarilor care domiciliază în provincie. Diurna de ședință se acordă, în mod indubitabil, pentru participarea parlamentarilor la ședințe, adică pentru realizarea uneia dintre obligațiile lor specifice pe care le presupune raportul lor de drept public, și se acordă deci în considerațiunea „muncii prestate”, de ea beneficiind numai „senatorii și deputații care participă la ședințe”. De aici rezultă că, în mod logic, „diurna de ședință” trebuie să urmeze, sub aspectul impozitării, regimul juridic al indemnizației lunare. Altfel se creează un privilegiu pentru beneficiarii acesteia, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție care consacră egalitatea cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări.

În altă ordine de idei, Curtea reține că soluția din legea de interpretare atacată este contrară și art. 53 alin. (2) din Constituție, care stipulează că sistemul legal de impunere trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Așa cum s-a reținut și în Decizia nr. 6/1993 a Curții Constituționale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1993), reglementarea unor excepții la impozitarea veniturilor pe criterii sociale ori pe criteriul funcției deținute este o încălcare a egalității cetățenilor în fața legii, reprezentând o așezare injustă a „sarcinilor fiscale”, contrară art. 53 alin. (2) din Constituție, deoarece: „Fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni”.

Este în afară de orice îndoială că exceptarea, pentru parlamentari, de la impozitare a unei părți din veniturile obținute, în considerarea îndeplinirii obligației mandatului de autoritate pe care îl dețin, conduce la o discriminare, la o categorie

de favorizați sub aspectul fiscalității, situație ce nu se poate justifica prin statutul de parlamentar.

Curtea mai reține că legea de interpretare atacată este contrară și principiilor consacrate de art. 1 alin. (3) din Constituție: „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate”. Ca atare, o dimensiune a statului român o reprezintă protecția socială, care nu este de conceput fără justiție socială, situată deci în sfera dreptății.

În acest cadru, trebuie observat că față de coeficientul de ierarhizare a indemnizației lunare a parlamentarilor și toate drepturile prevăzute de art. 21 din Legea nr. 53/1991, neimpozitarea diurnei de ședință apare ca o injustiție socială, ținând seama și de faptul că toate celelalte categorii de diurne de ședință pe care le primesc titularii de funcții publice sunt supuse impozitării.

Parlamentul este, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție, „organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”, dar acest principiu nu presupune și stabilirea de către parlamentari, prin lege, a unor drepturi care depășesc cadrul constituțional, întrucât este incompatibil cu exigențele statului de drept, fundamentate pe supremația Constituției. În acest sens, potrivit art. 51 din Constituție, „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, iar potrivit art. 16 alin. (2) „Nimeni nu este mai presus de lege”, principii care se impun și parlamentarilor. Parlamentul poate modifica orice lege, dar numai în limitele Constituției, ceea ce este valabil și pentru legile de interpretare, cum este și cazul legii de față.

Având în vedere considerentele expuse,

văzând și dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (2), art. 53 alin. (2), art. 71, art. 144 lit. a) și ale art. 145 alin. (1) din Constituție, precum și prevederile art. 2 alin. (2) și art. 20 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că diurna de ședință a deputaților și senatorilor prevăzută în art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 53/1991 constituie venit supus impozitării, potrivit legii, și, în consecință, Legea pentru interpretarea art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată, este neconstituțională.

Prezenta decizie se comunică Președintelui României, precum și președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului, în scopul deschiderii procedurii prevăzute de art. 145 alin. (1) din Constituție, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

La deliberare au participat: Vasile Gionea, președinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Miklós Fazakas, Ion Filipescu, Ioan Muraru, Antonie Iorgovan, Florin Bucur Vasilescu și Victor Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

București, 14 februarie 1995.

Nr. 19.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**HOTĂRÂRE****privind completarea Regulamentului de organizare
și funcționare a Curții Constituționale**

Curtea Constituțională adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La articolul 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, după alineatul 2 se adaugă un alineat cu următorul cuprins:

„La deciziile pronunțate potrivit alineatului precedent nu se pot formula opinii separate.“

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Hotărârea s-a adoptat de Plenul Curții Constituționale la data de 16 februarie 1995, cu participarea domnilor: Vasile Gionea, președinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Miklós Fazakas, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru și Florin Bucur Vasilescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

București, 16 februarie 1995.
Nr. 1.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici rezultați
din studiul de fezabilitate a obiectivului de investiții
„Strămutarea construcțiilor, instalațiilor și a complexului
social din incinta Uzinei de preparare Zlatna“, județul Alba**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici rezultați din studiul de fezabilitate a obiectivului de investiții „Strămutarea construcțiilor, instalațiilor și a complexului social din incinta Uzinei de preparare Zlatna“, județul Alba, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul de stat, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul industriilor,
Dumitru Popescu
p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 10 februarie 1995.
Nr. 89.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind completarea și modificarea denumirii și clasificării
mărfurilor în Tariful vamal de import al României
cu descrierea și clasificarea substanțelor care epuizează
stratul de ozon**

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Începând cu data de 1 ianuarie 1995, clasificarea mărfurilor în Tariful vamal de import al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 bis din 31 martie 1993, cu modificările ulterioare, se completează și se modifică în conformitate cu cele prevăzute în anexa la prezenta hotărâre, fără a afecta nivelul taxelor vamale.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Dan Mogoș,
secretar de stat

p. Ministrul comerțului,

Ion Pârgaru,
secretar de stat

București, 10 februarie 1995.
Nr. 91.

ANEXĂ

ACTUAL		MODIFICAT	
Poziția tarifară	Denumirea	Poziția tarifară	Denumirea
2903.19.10	— — — 1, 1, 1 – Triclorețan	2903.19.10	— — — 1, 1, 1 – Triclorețan (metilcloroform)
2903.40.20	— — — Diclorodifluormetan	2903.40.20	— — — Diclorodifluormetan
		2903.40.21	— — — Clortrifluormetan
		2903.40.22	— — — Pentaclorfluorețan
		2903.40.23	— — — Tetraclordifluorețani
2903.40.50	— — — Clorpentafluorețan	2903.40.50	— — — Clorpentafluorețan
		2903.40.51	— — — Heptaclorfluorpropani
		2903.40.52	— — — Hexaclordifluorpropani
		2903.40.53	— — — Pentaclortrifluorpropani
		2903.40.54	— — — Tetraclortetrafluorpropani
		2903.40.55	— — — Triclorpentafluorpropani
		2903.40.56	— — — Diclorhexafluorpropani
		2903.40.57	— — — Clorheptafluorpropani

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Turkmenistanului cu privire la relațiile
comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică**

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică, semnat la București la 16 noiembrie 1994.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Teodor Viorel Meleșcanu

p. Ministrul comerțului,
Ion Pârgaru,
secretar de stat

București, 10 februarie 1995.
Nr. 92.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică

Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, denumite în continuare *părți contractante*, recunoscând importanța deosebită a relațiilor comercial-economice și tehnico-științifice tradiționale, tinzând să adâncească relațiile dintre România și Turkmenistan, luând în considerare schimbările profunde care au loc în viața economică a ambelor state, precum și conducându-se în relațiile comercial-economice și tehnico-științifice după principiile egalității în drepturi, avantajului reciproc și după alte principii ale dreptului internațional, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile contractante vor lua toate măsurile necesare pentru asigurarea colaborării comercial-economice și tehnico-științifice multilaterale și de lungă durată dintre România și Turkmenistan.

ARTICOLUL 2

În scopul asigurării unor condiții reciproc avantajoase pentru dezvoltarea colaborării comercial-economice și tehnico-științifice, părțile contractante își vor acorda una celeilalte tratamentul națiunii cele mai favorizate.

ARTICOLUL 3

Prevederile art. 2 din prezentul acord nu se extind asupra avantajelor:

a) acordate sau care pot fi acordate în viitor de către una dintre părțile contractante altor țări, în scopul facilitării comerțului de frontieră sau riveran;

b) decurgând din participarea uneia dintre părțile contractante, în prezent sau în viitor, la uniuni vamale, zone de comerț liber sau la alte forme de integrare economică regională.

ARTICOLUL 4

Livrările reciproce de mărfuri și prestările de servicii se vor realiza pe bază de contracte ce se încheie între participanții români și turkmeni la relațiile economice externe, conform legislației din România și Turkmenistan.

Participanții la relațiile economice externe din România și Turkmenistan se vor conduce în comerțul reciproc după principiile adoptate în comerțul internațional și practica financiară, aplicând prețurile mondiale curente.

ARTICOLUL 5

Părțile contractante, conform legislației din România și Turkmenistan, vor crea condițiile necesare pentru încheierea și realizarea de contracte între participanții la relațiile economice externe din România și Turkmenistan.

ARTICOLUL 6

Decontările și plățile pentru toate genurile de operațiuni și servicii se vor efectua în valută liber convertibilă, în concordanță cu legislația în vigoare din România și Turkmenistan, precum și în oricare dintre formele adoptate în practica bancară internațională.

ARTICOLUL 7

Băncile împuternicite din România și Turkmenistan vor stabili de comun acord modalitatea tehnică de derulare bancară a operațiunilor economice externe decurgând din prezentul acord.

Băncile sus-menționate, în decurs de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului acord, vor încheia aranjamentul bancar corespunzător.

ARTICOLUL 8

Părțile contractante vor acorda sprijin participanților la relațiile economice externe, inclusiv la eliberarea, în cazurile necesare, de licențe pentru livrarea de mărfuri și acordarea de servicii, conform legislației în vigoare din România și Turkmenistan.

ARTICOLUL 9

Părțile contractante vor contribui la adâncirea colaborării economice și tehnico-științifice. Direcțiile unei asemenea colaborări vor cuprinde, pe lângă comerțul reciproc avantajos, stabilirea și extinderea de legături directe în producție, crearea de întreprinderi mixte, de uniuni și organizații bilaterale, precum și dezvoltarea și introducerea altor forme moderne de colaborare ce se aplică în practica colaborării economice internaționale.

ARTICOLUL 10

Părțile contractante vor facilita tranzitul pe teritoriul statelor lor pentru mărfurile participanților la relațiile comercial-economice din România și Turkmenistan, spre sau din țerte țări.

ARTICOLUL 11

Mărfurile care se livrează în conformitate cu prezentul acord pot fi reexportate în țerte țări numai cu acordul preliminar al exportatorului.

Rezultatele colaborării tehnico-științifice obținute în comun de participanții români și turkmeni la relațiile economice externe pot fi transmise unor persoane țerte și publicate numai cu acordul scris al partenerilor români și, respectiv, turkmeni.

ARTICOLUL 12

Litigiile dintre participanții la relațiile economice externe din România și Turkmenistan vor fi soluționate conform înțelegerilor cuprinse în contracte sau în alte acorduri scrise între părțile la contracte.

ARTICOLUL 13

Părțile contractante vor înființa Consiliul interguvernamental româno-turkmen pentru consultări comercial-economice, format din reprezentanți ai României și Turkmenistanului, care va examina stadiul îndeplinirii prezentului acord și va elabora recomandări pentru dezvoltarea și extinderea colaborării.

Sedințele consiliului vor avea loc, alternativ, în România și Turkmenistan.

ARTICOLUL 14

Prezentul acord poate fi modificat și/sau completat cu acordul prealabil, scris, al părților contractante.

ARTICOLUL 15

Divergențele legate de interpretarea și aplicarea prezentului acord se vor soluționa pe calea tratativilor.

ARTICOLUL 16

Prezentul acord se încheie pe o perioadă nelimitată și va intra în vigoare în conformitate cu legislația din România și Turkmenistan, ceea ce se va confirma prin schimb de note.

Data intrării în vigoare a acordului se consideră data primirii ultimei note de confirmare.

Prezentul acord poate fi denunțat prin notificarea uneia dintre părțile contractante către cealaltă parte contractantă. În acest caz, prezentul acord își încetează valabilitatea la 6 luni de la notificarea denunțării.

În cazul încetării valabilității prezentului acord, prevederile lui rămân valabile pentru toate contractele semnate în perioada de valabilitate a acestuia, până la îndeplinirea lor integrală.

Semnat la București la 16 noiembrie 1994, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, turkmenă și rusă, toate textele având aceeași valabilitate.

În cazul unor divergențe în interpretarea textului acordului, va fi luat ca bază textul în limba rusă.

Din partea Guvernului României,

Cristian Ionescu,
ministrul comerțului

Din partea Guvernului Turkmenistanului,

Redjep Saparov,
vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Dezvoltarea alimentării
cu apă potabilă a municipiului Reșița“, județul Caraș-Severin**

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Dezvoltarea alimentării cu apă potabilă a municipiului Reșița“, județul Caraș-Severin, prevăzuți în anexa *) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul local, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

p. PRIM-MINISTRU

DAN MIRCEA POPESCU,
ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale

Contrasemnează:

p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Dan Mogoș,
secretar de stat
Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Marin Cristea
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 20 februarie 1995.
Nr. 101.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1995, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele „Rodipet”, sunt următoarele:

Valoarea abonamentului contractat
în cursul anului 1995

	— lei —			
	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600	13.860	15.250	16.770
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600	27.600	27.600	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840	51.840	51.840	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600	9.600	9.600	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400	86.400	86.400	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	6.000	6.600	7.260	8.000
• COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500	14.850	16.340	17.980

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1995, sunt următoarele:

Tarif pentru 1995
— lei —

1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț	30.000
— modificări de capital social, în temeiul H.G. nr. 26/1992	per anunț	6.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	15.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări, procese-verbale ale adunărilor generale, prospecte de emisiune, contracte de societate etc.)	per pagină manuscris	39.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.900
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.